

tig at forebringe sin Bøn og overvære sit Barns Daab. Den Møder, som maatte betragte det som en Menighedshandling, maa da gaae til den valgte Præsts Kirke; men den, som helst paa en Sognedag vil overvære sit Barns Daab og med det Samme talke Gud, bør have Tilladelse til at benytte sin egen Kirke, og vi have derfor udtrykt det saaledes „Daabshandlinger, hvortil Mødrenes Indledning kan knyttes“. Vi have sagt, at de Medlemmer, der have løst Sognebaandet, skulle have Ret til at lade de i deres Huisstænd forefaldende Daabshandlinger osv. udføre i deres Sognkirke ved den af dem valgte Præst; vi have sat dette iftedetfor de Ord, at Enhver for sit Vedkommende skal kunne lade de kirkelige Handlinger udføre af den af dem valgte Præst. Det er en Redaktionsforandring paa Grund af, at det oprindelige Forslag var noget uheldigt. Naar nemlig Enhver for sit eget Vedkommende skal begjære de Handlinger, hvorom der er Spørgsmaal, udførte, og man saa vil anvende dette paa smaa Børn, der skulle døbes, eller paa Afdøde, der skulle begraves, seer man, at Forlangendet for eget Vedkommende vil være noget vanskeligt at stille. Vi have tilføjet, at „i saadanne Tilfælde fungere derved bemeldte Sognkirkes Kirkebetjente og oppebære da tillige den derved falvende Indtægt“. Loven af 4de April 1855 siger udtrykkelig, at naar de Kirkebetjente, der ere i Embedet den 4de April 1855, ere afgaaede, skal Offer og Accidentser herefter tilfalde Betjentene ved den valgte Præsts Kirke, og deraf vilde altsaa Følgen blive, naar Forslaget blev til Lov, saaledes som det er kommet fra det andet Thing, at de maatte rejse af Sogn med den valgte Præst for at fungere i fremmed Kirke; derved vilde Skolen forsømmes, og der kunde ogsaa opstaae andre Ulemper deraf, som f. Ex. naar der blev klaget over, at Kirkefarrerne vare blevne bestyrdede, som de da kunde besyldes for at have foranlediget. Det er jo ganske i sin Orden, at Betjenten ved den Kirke, hvor Handlingen skal udføres, fungerer, og at han da naturligviis ogsaa oppebærer Honoraret; men dette er en Afvigelse fra Loven af 4de April 1855 og maa derfor udtrykkelig bestemmes i den nye Lov. De øvrige Punkter skal jeg ikke videre gaae ind paa, da jeg troer, at de af sig selv

ere indlysende, og, hvad § 4 angaaer, det andet Mindretal er enigt med os i at tilraade, at den bortfalder, skjøndt det ikke har kunnet samstemme med vor Motivering. Idet jeg nu slutter og, hvis ikke en særdeles stærk Anledning skulde komme dertil, hvad jeg ikke haaber, ikke oftere skal tage Ordet iasten, vil jeg kun, for ikke at skjule Noget, aadent erklære, at skjøndt jeg stemmer for de af et æret Medlem og mig stillede Forslag, vil jeg dog, naar Sagen kommer til 3die Behandling, selv om vore Forslag der ere vedtagne, stemme mod Loven. Thi aldrig nogeninde skal jeg bidrage, selv det Allermindste, til en saa dyb Nedværdigelse af vor danske Folkekirke, at den skulde betragtes at staae i en saa dyb Ummyndighedstilstand, at man ikke engang værdigede at høre dens Raad og Betænkning, førend man gav en Lov om dens indre Anliggender.

Strøm: Jeg skal ganske vist heller ikke oppripe den Strid, der igaar blev ført mellem den ærede Landstingsmand og mig, og da det Spørgsmaal, som nu staar vil blive afgjort, egentlig kun gaaer ud paa, om der er Grund til den Afstillelse, som af det andet Mindretal er gjort mellem de kirkelige Handlinger eller ikke, skal jeg blot henholde mig til, hvad jeg tidligere har bemærket og til hvad der i det Mindretals Betænkning, hvortil jeg hører, er udtalt, ligesom ogsaa den ærede Minister ved første Behandling erklærede, at han ikke saae nogen Grund til en saadan Afstillelse. Jeg agter derfor at stemme imod det Forslag, som nu er under Forhandling.

Lüttichau: Det var blot med nogle faa Ord, jeg ønskede at motivere min Afstemning og dertil føie, at de Andragender, som den ærede Formand ved Afstemnings Begyndelse har anmeldt, væsentlig gaae ud paa, at Landstinget maatte medvirke til, at selve det Lovforslag, som nu er under Forhandling, ikke maatte komme til endelig Afgjørelse, førend alle Vedkommende vare blevne hørte. Dette er ogsaa min Hovedgrund til at stemme mod Lovforslaget, idet det forekommer mig fuldkommen indlysende, at man med Hensyn til Sager af denne Bestaffenhed og af denne Betydning ikke